

ných a ocelových nádrží, určených pro dopravu a uskladňování tekuté kyseliny uhličitě.

Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, je tedy první námitka stížnosti bezdůvodná.

Další námitkou vytýká stížnost nař. rozhodnutí nezákonnost proto, že je jím povolována stavba provozovny, která má vliv na veřejné zdravotnictví, uvnitř obce, ač § 58 stav. statutu dovoluje taková »závodná osadenia« jedině mimo obce. Ale tu stížnost přehlíží, že žal. úřad opřel se při zamítnutí stejné námitky st-lova odvolání o posudek zdravotního znalce, podle něhož projektovaná továrna nebude mít škodlivý vliv na veřejné zdraví. Proti správnosti tohoto znaleckého posudku stížnost nebrojí, omezujíc se jedině na tvrzení, že posudek ten nemůže býti silnější a směrodatnější nežli stavební statut.

Stav. statut býv. župy trenčanské zakazuje však v § 58 povolení závodů uvnitř obce jen tehdy, mají-li škodlivý vliv na veřejné zdravotnictví. Jestliže tedy žal. úřad na základě znaleckého posudku, jehož správnost nebéře stížnost v odpor, dospěl k úsudku, že projektovaný závod nebude mít škodlivý vliv na veřejné zdraví, pak nestál v cestě udělenému stavebnímu povolení předpis § 58 stav. statutu a příslušná námitka stížnosti jest tudíž bezdůvodná. — — —

Č. 12.059.

Stavební právo (Slovensko): K další platnosti stavebních statutů z doby uherské po převratu nebylo třeba, aby byly schváleny ministrem pro Slov.

(Nález ze dne 4. října 1935 č. 18.479/35.)

V ě c: Jan N. v N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavební přestupek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozsudkem z 11. listopadu 1932 uznal okr. úřad v Košicích st-le vinným přestupku § 25 stav. statutu župy abauturňanské, ježto svůj pozemek v obci N. směrem k farské zahradě přes úřední upozornění neohradil, a odsoudil ho proto podle § 27 bodu 5 cit. stav. statutu k pokutě 60 Kč, v případě nedobytnosti ke 3 dnům uzamčení. V důvodech uvedl okr. úřad, že obrana st-lova, že řím.-kat. církev dosud dobrovolně postavila a udržovala plot kolem zahrady, nemohla býti vzata v úvahu, ježto z této okolnosti neplyne, že by řím.-kat. církev byla k tomu povinna i v budoucnosti, když podle platných předpisů zatěžuje tato povinnost výslovně sousedy. Na ústní odvolání st-lovo potvrdil zem. úřad v Bratislavě rozsudkem ze 17. ledna 1933 rozsudek první stolice na základě jeho odůvodnění.

Stížnost namítá na prvním místě, že st-l nemohl býti odsouzen pro porušení předpisu stav. statutu bývalé župy abauturňanské (č. 11/1911/III/8, schváleného min. vnitra pod č. 75.732/1912), ježto tento statut není platným právním předpisem, neboť nebyl po utvoření čsl. státu

předložen k přezkoumání a ke schválení min. pro Slov., resp. min. vnitra a nebyl přizpůsoben změněným poměrům. Bezdůvodnost této námitky je patrna z toho, že podle zák. č. 11/1918 Sb. zůstaly veškeré dosavadní zák. a nař. v platnosti, při čemž výrazem nařízení sluší rozuměti i statuty, jež byly oprávněny podle zákonného zmocnění a se schválením příslušného státního činitele vydávati určité útvary územní samosprávy v území dnešního Slov. a Podk. Rusi (srov. Boh. A 11.559/34). Veškeré právní předpisy, zákonem č. 11/1918 Sb. recipované, platí ovšem pouze potud, pokud nejsou v rozporu s novými státoprávními poměry. Není však zákonného ustanovení, že by další platnost jejich byla odvislá od nového potvrzení příslušnými činiteli, jež bylo podmínkou jejich platného vzniku, ani od toho, že byly výslovně změněným poměrům přizpůsobeny. — — —

Č. 12.060.

Policija zbrojná: * Štatút býv. župy nitranskej zo dňa 23. októbra 1912 o držaní zbrane, schválený výnosom býv. uhor. min. vnútra zo dňa 12. júla 1913, nezakladá právneho nároku na vydanie zbrojného lístku ani osobám v smysle § 4 cit. štat. nezavadným a spoľahlivým.

(Nález zo dňa 5. októbra 1935 č. 18.450/35.)

V e c: Dr. Imrich Sz. v N. proti zemskému úradu v Bratislave o zbrojný lístok.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad v ceste inštančnej žiadosť sť-ľovú o vydanie zbrojného lístku na držanie revolveru s tým odôvodnením, že bezpečnostné pomery v okrese n.-ckom sú uspokojivé, telesná a majetková bezpečnosť sť-ľa nie je ohrozená a že sť-ľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také zreteľu hodné dôvody, ktoré by mohli slúžiť za podklad zmeny prvostupňového výmeru.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss takto:

Podľa § 2 zák. o ss je nss povolaný rozhodovať o sťažnostiach, smerujúcich proti rozhodnutiam alebo opatreniam správnych úradov, tvrdí-li kto, že nimi bolo zasažené do jeho subj. práv. So zreteľom na toto zákonné ustanovenie je predpokladom úspešnej sťažnosti, aby konkrétnym rozhodnutím správneho úradu bolo porušené právo určitého subjektu, založené platným právnym predpisom. Je tedy zkúmať, zdali a pokiaľ je štát vo veci, o ktorú ide, svojimi orgánmi správnymi viazaný vôči štátnym občanom tak, že je možné hovoriť o subj. práve na určité rozhodnutie alebo určitý postup úradu.

Daný prípad treba posudzovať podľa štatútu býv. župy nitranskej o držaní zbrane zo dňa 23. októbra 1912, schváleného výn. býv. uh. min. vnútra zo dňa 12. júla 1913. Štatút tento stanoví v § 1, že k držaniu ľakejkoľvek strelnej zbrane je zapotrebi úradného povolenia, ktoré s účinnosťou na jeden kalendárny rok udeľuje v okresoch hlavný slúžny po slyšaní mienky obecného predstavenstva a po prípade príslušnej četnickej stanice. V ustanovení tomto nie sú uvedené žiadne podmienky, pri ichž splnení úrad uchádzaču povolenie k držaniu strelnej zbrane